

SOSYAL PATLAMA

Aydınlık Dergisi, 29 Temmuz 2001

Yıldırım Koç

Türkiye’de yaşanmakta olan ekonomik kriz, onyıllardır uygulanan sermaye yanlısı politikaların iflasıdır. Ulusötesi sermaye ve süper güçler, krizi dönem dönem daha da derinleştirerek Türkiye’ye yönelik politikalarını hayata geçirmeye çalışmaktadır. Bu nedenle, krizin toplumsal sonuçlarına ilişkin değerlendirme yapılırken, salt ekonomik boyutlu düşünmek, yanılısamalara yol açar. Krizin arkasında, ulusötesi sermayenin ve süper güçlerin Türkiye’ye yönelik politikaları yatmaktadır.

Yaşanan kriz ve krizden kurtulma görünümü altında gündeme getirilen yeniden yapılandırma, Türkiye’de emekçi sınıf ve tabakaların hızla yoksullaşmasına neden oldu ve oluyor. Ancak bu yoksullaşmanın henüz ne ölçüde kitlesel bir yeni ve radikal arayışa dönüştüğü ve dönüşeceği açık değildir.

Sosyal patlama, örgütlenme geleneği olan kesimlerin tepkisini ifade etme biçimidir. Örgütlenme geleneğinin bulunmadığı koşullarda artan sıkıntılar, sosyal patlamalara değil, sosyal çürümeye yol açar. Türkiye’de bugün gündemde olan, ne yazık ki, sosyal çürümedir. Sosyal çürümenin anlamı, fuhuşun, hırsızlığın, gaspın, ahlaksızlığın, rüşvetin yaygınlaşmasıdır. Sosyal çürümenin toplumsal doku üzerindeki olumsuz etkilerini silebilmek onyıllar alır.

Günümüzde tartışılan konulardan biri, henüz dibe vurup vurmadığımızdır. Dip noktası, Moskovalı hekimin Türkiye’de 50-100 dolara iğrenç bir sarhoşla fuhuşu kabul etmesidir. Türkiye henüz bu noktada değildir. Ancak süper güçler, Türkiye’yi dizlerinin üzerine çömeltilip, Kıbrıs, Ege, Cumhuriyet düşmanları, bölücüler, Ermeniler, v.b. konularında istediklerini alabilmek için, Türkiye’de sosyal dokuyu böylesine tahrip etmeyi de amaçlamaktadır. Süper güçler, Türkiye’yi bölmede askeri alanda yaşadıkları yenilgi sonrasında, sosyal dokuyu çürüterek başarılı olmaya çalışmaktadır.

Günümüz Türkiye’sinde yaşanan kriz, sosyal patlamaya değil, sosyal çürümeye yol açıyor. Örgütlenme geleneği olmayan veya bu geleneği 12 Eylül sonrasında tahrip edilmiş kitleler, artan kişisel sorunları karşısında kişisel çıkış yolları arıyorlar. Çıkış yolları tıkanıkça da sosyal çürüme yaygınlaşıyor. Türkiye’yi sosyal patlamalar batırmaz; ama sosyal çürüme yok eder. Sosyal çürüme, Türkiye’deki sermayedarları da bu ülkede yaşayamaz duruma iter.

Sosyal çürümenin panzehiri, hayatın her alanında örgütlenme alışkanlığının geliştirilmesi, sorunların yalnızca birlikte aşılabileceği anlayışının pekiştirilmesidir. Türkiye’nin bütünlüğünün korunması, sosyal çürümenin panzehiri olan ulusal egemenliğin pekiştirilmesinden ve demokratikleşmeden geçmektedir. Sosyal çürüme karşısında duyarsız ve sessiz kalanlar veya sosyal çürümeyi polisiye önlemlerle engelleyeceğini sananlar, Türkiye’yi parçalamaya ve yok etmeye çalışanların değirmenine su taşımaktadır.